

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 29 listopada 2023 r.
na posiedzeniu bez udziału stron
sprawy **P. B.**

skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 26 maja 2023 r., sygn. akt
VII Ka 287/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Nowej Soli z dnia
14 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 1517/19
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.
w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

postanowił:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 1517/19, Sąd Rejonowy w Nowej Soli skazał P. B. na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 20 złotych. Powyższe orzeczenie zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 26 maja 2023 r., sygn. akt VII Ka 287/23.

Kasację od wyroku sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, zarzucając rażącą obrazę przepisów postępowania w postaci art. 433 § 2 k.p.k. i art.

457 § 3 k.p.k., mającą istotny wpływ na treść orzeczenia. Kasacja ta została przyjęta i przekazana celem rozpoznania właściwemu składowi Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego P. B. okazała się niedopuszczalna z mocy samego prawa i wobec jej nieprawidłowego przyjęcia należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Stosownie do dyspozycji art. 523 § 1 i 2 k.p.k., kasację na korzyść skazanego strony procesowe mogą wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, bądź też z powodu wystąpienia uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie podmiotów specjalnych wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

W niniejszej sprawie P. B. został skazany na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Tym samym rodzaj wymierzonej kary ograniczał możliwość wystąpienia w tej sprawie z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia na korzyść skazanego przez stronę procesową do zaistnienia tzw. bezwzględnych przyczyn uchylenia wyroku. Takich zarzutów obrońca nie sformułował, a nie dostrzegł ich także z urzędu Sąd Najwyższy. Kasacja nie została wniesiona przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k., a zatem nie spełnia ona wymagań ustawowych określonych w przepisie art. 523 § 2 k.p.k. Powyższe prowadzi do jednoznacznej konkluzji, iż jej wniesienie w takiej konfiguracji procesowej było niedopuszczalne z mocy ustawy. Wobec jej błędnego przyjęcia, Sąd Najwyższy zobligowany był zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. do pozostawienia jej bez rozpoznania na posiedzeniu bez udziału stron.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k.

(M.R.)

[a†]